

číslo 7

květen 2016

Úvodem

Vážení přátelé a příznivci JK Bandu Pardubice,

vypadá to, jakoby se na počátku naší 26. koncertní sezony a od posledního jarního koncertu mnoho nezměnilo. Opět se scházíme na stejném místě v obvyklém čase, na pódiu bude stejný orchestr a právě čtete v pořadí již sedmé vydání našeho zpravodaje. Tím ale podobnost končí, i když to na první pohled není vidět. Za uplynulý rok došlo však k celé řadě změn. Zejména se stabilizovalo stálé obsazení kapely, došlo ke změně způsobu a zintenzivnění zkoušek, což snad pozitivně ovlivnilo celkovou herní kvalitu a projev kapely. Podařilo se nám také zvýšit počet vystoupení, protože jak říkáme s oblibou, když už se kapela schází a cvičí, tak musí také hrát, i když to představuje někdy velkou časovou zátěž a vysoké nároky na organizační zajištění, ale odehrát jen nějakých pár koncertů v roce, to je rozhodně málo. Zlepšila se také marketingová činnost a podařilo se nám naše fungování a hudební činnost dostat do povědomí představitelů města a kraje v návaznosti na historické souvislosti a tradici fungování velkých swingových a tanečních orchestrů v Pardubicích. Dnešní vydání ECHA přináší jako obvykle zajímavosti o hlavním hostovi našeho jarního koncertu a zajímavé informace v rozhovoru se zpěvačkou JK Bandu Zuzkou Grohovou.

JOSEF LAUFER

Ještě nedávno jej nebylo možné potkat bez doutníku, dnes už tomu tak není. Ve věku sedmdesáti sedmi let již sice omezil kouření, ale co se zpěvu týká, řádí na pódiu jako za mlada.

Španělský temperament, mužný zjev a herectví v krvi – to byly tři dary sudiček, které se sešly u jeho kolébky. Don José Pedro Rodriguez de Montagnes de Laufer, český herec, zpěvák, scenárista, režisér, tlumočník, moderátor a textař, se narodil 11. srpna 1939 ve francouzském Sables d'Ollone jako syn českého lékaře židovského původu Maxima Laufera a španělské matky Edelmiry Perez Rodriguez.

Dětství prožil v Anglii, kde byl jeho otec lékařem u Royal Air Force (RAF) a kde se narodil jeho bratr Allan. V roce 1947 se otec Maxim rozhodl vrátit zpět do rodné vlasti. Domov si zde ale musel budovat znovu, protože celá jeho rodina byla nacisty povražděna. Čekala ho pak řada štací přes Sokolov, Dolní Rychnov, až konečně v roce 1950 mohl jít do Prahy. Byl vyhlášený ortoped a specialista na dětskou mozkovou obrnu a v pozdějších letech pomáhal pod hlavičkou Světové zdravotnické organizace zakládat nemocnice v řadě rozvojových zemí. Uměl spousty jazyků včetně svahilštiny a čínské mandarínštiny, rád kreslil a psal také knihy.

V padesátých letech se mladý Josef Laufer vyučil ve vrchlabské Tesle. V roce 1957 se zúčastnil soutěže Hledáme nové talenty s orchestrem Karla Krautgartnera, kde se probojoval do finále. Po skončení základní vojenské služby, kde amatérsky zpíval, hrál a režíroval, vystudoval herectví na DAMU. Nějaký čas se zabýval dokonce pantomimou a pak zcela propadl zpívání. Jeho herecké schopnosti se ale také zúročily, když například v roce 1969 hostoval spolu s Waldemarem Matuškov v Národním divadle v komedii Na pravici Boha Otce. Začal pravidelně vystupovat v různých divadelních představeních i v České televizi. Hostoval v Národním divadle, v Hudebním divadle v Karlíně, v Městských divadlech pražských a dalších. Zahrál si i v Semaforu ve hře Poslední štace a uváděl zde i své vlastní koncertní pásmo. Koncem 60. let už Josefa Laufera definitivně pohltit šoubyznys. Objevil se v muzikálu Gentlemani, nahrál s orch. Karla Vlacha svou první LP desku – a rovnou v angličtině – Many Faces. Kromě toho jezdil na zájezdech se skupinou K. Duby. Měl svou skupinu Their Majesties (po příchodu J. Václavíka v r. 1973 přejmenovaná na Golem) a začal mj. vystupovat v televizní show v tehdejší Západní Německu. 1967 byl spolu s Karlem Gottem, Hanou Hegerovou a dalšími angažován do programu na světové výstavě v Montrealu. Psal a režíroval zábavné televizní pořady (např. recitály Petra Rezka nebo Zdeňka Mertý a Zory Jandové), často i v zahraničí. Mohl si to dovolit, domluví se dobře anglicky, španělsky, německy, částečně mluví rusky, francouzsky a italsky. Velkou aktivitu rozvinul i jako textař, napsal na 600 textů, mezi nimi jsou i překlady, je také autorem mnoha inscenací.

Pardubičtí pamětníci si jistě vzpomenou na koncert Olympiku na zimním stadionu v roce 1964, kdy byl Josef Laufer jedním ze zpěváků této skupiny. Léta vystupuje s excelentní skupinou Golem. Odehrál řadu rolí v muzikálech a v českých i zahraničních filmech. Hrál např. ve filmech Zdeňka Trošky Kameňák. Co se hudby týká, za dobu své dlouholeté kariéry vystřídal celou řadu žánrů od rokenrolu přes bigbít, pop, šanson až po swing, jak nás nedávno přesvědčil novým swingovým dvojalbem „Comfort“. Z tohoto alba také zazní několik skladeb na dnešním koncertě. Jeho literární prvotinou je kniha povídek „Roura od kamen“. V roce 2015 vydává další knížku Příbalový leták, s kterou v únoru letošního roku vystoupil v autorském čtení v beznadějně naplněné Krajské knihovně v Pardubicích.

Josef Laufer je ženatý s kostýmní výtvarnicí Irenou Greifovou – matkou herce Karla Greifa. Spolu mají dceru Ester Lauferovou, která pracuje jako humanitární pracovnice v oblasti lidských práv doma i v zahraničí. Nikdy v sobě nezapřel fakt, že se narodil ve Francii. S nonšalancí a grácií proplouval českými televizními i filmovými vlnami a desítky let patřil a stále patří mezi nejcharismatictější osobnosti.

Zpovědnice

Je dlouholetou stálou a velmi dobrou zpěvačkou JK Bandu. S výjimkou úplně prvního koncertu kapely nikdy nechyběla. Swing a jazz má velmi ráda. Ale vystupování s tímto orchestrem není její jedinou zálibou. Na pomyslném klekátku ve zpovědnici dnes klečí **ZUZANA GROHOVÁ**.

Když už jsme ve zpovědnici, bylas někdy doopravdy u zpovědi v kostele?

I když jsem pokřtěná a v dětství mě moje babička často vodila do kostela, tak u zpovědi jsem nikdy nebyla. Až teď v našem Echu.

Ale přejděme k muzice. Jak ses dostala ke zpěvu?

Pocházím z muzikantské rodiny Lautnerů. Můj dědeček byl muzikant a skladatel, napsal dokonce předeheru ke slavnostnímu otevření Východočeského divadla. Tatínek byl muzikant, ředitel hudební školy a vedl orchestr v divadle. Je proto samozřejmé, že jsme společně s mým bratrem byli k hudbě vedeni od malička. Bratr Jaroslav Lautner se později stal dlouholetým prvním trumpetistou Orchestru Karla Vlacha a krátce před svou smrtí přešel do big bandu Felixe Slováčka. Já jsem si sice původně nechtěla zvolit hudbu jako svoje povolání, ale postupně se z ní stal můj tak velký koníček, že jsem se tomu v podstatě nevyhnula.

Abychom se však dostali k tomu zpěvu. Kdy jsi zpívala poprvé veřejně?

Když pominu dětská léta a nějaká ta vystoupení na školních akcích, tak já jsem se vlastně ke zpěvu dostala náhodou. Osud mě zavál na loděnici Klubu vodáků a turistů pod vinicí. Vodácké party měly vždy mezi sebou pár muzikantů, kteří pak na cestách vyhrávali u táboráků. Později vznikala trvalejší seskupení, jako například Vodáci, se kterými jsem vystupovala, a byli jsme docela úspěšní. Několikrát jsme se například probojovali do finále Porty. Folk je mi stále velmi blízký a i v dnešní uspěchané době se občas sejdeme a společně si zazpíváme. Ale abych to nezamluvila, za takové první veřejné vystoupení považuji vystoupení se skupinou Vodáci na pravidelných Pekelných pátcích v Kulturním domě v Ohrazenicích, mohlo to být někdy v roce 1977.

Máš nějaký zábavný zážitek z vodáckých čundrů?

No jéje, vodáci jsou chasa veselá a při splouvání různých našich i zahraničních řek o veselé historky není rozhodně nouze. Snad každý vodák se alespoň jednou cvaknul, udělal nebo měl čochtana, jak se říká tomu, když se nedobrovolně s lodí převrátí do vody. Na řekách je totiž mnoho záluďných míst. A nebývá to vždy veselý zážitek, spíš se baví ti okolo. Jednou jsme se s manželem (který měl rád, když jsme na tábořiště přijeli z celé party první) překloupili do vody na Lužnici. To nás jeden kamarád vodák poťouchle poslal na jez Weinzettel s tím, že se dá jet v pohodě ve dvou. My mu na tu lež skočili a pod jezem jsme tam žbluňkli. A od té doby se tady u vodáků traduje moje věta, kterou jsem rozezleně vykřikla, když jsme chytali loď a naše věci, aby nám neuplavaly: "My musíme být zkrátka všude první – i ve vodě!" Několikadenní jízda ve dvou na jedné lodi bývá často velkou prověrkou partnerských vztahů. Ale pak se to na břehu a u táboráku všechno srovná.

Jistě jsi zdělila hudební geny a převzala celou řadu poznatků a zkušeností od otce a dědečka. Jaké máš ale další hudební vzdělání?

Navštěvovala jsem hudební školu, hru na klavír, také hraji na zobcovou flétnu a zkoušela jsem i flétnu příčnou. A vedle toho jako samouk jsem přidala kytaru, na kterou hraji ráda a často.

V současné době jsi ale známá především jako dlouholetá pěvecká opora swingového orchestru JK Band Pardubice, který, jak už z názvu vyplývá, je především zaměřen na swing a jazz, i když pop samozřejmě hraje také. Jak ses do této kapely dostala?

Vlastně zase úplnou náhodou. Zakladatel JK Bandu a jeho původní kapelník Jarda Khail měl na jeden z prvních koncertů pozvané hosty, kteří na poslední chvíli vystoupení odřekli. Jeden z členů kapely, shodou okolností můj dlouholetý kamarád, se mu o mně zmínil, narychlo jsme nacvičili pár skladeb, no a od té doby jsem už nevynechala žádné její vystoupení.

JK Band vystupuje veřejně pouze několikrát do roka. Mohou Tě Tvoji příznivci slyšet i bez doprovodu této kapely?

Ano, ráda si jako host zaspívám i s jinými jazzovými orchestry. V poslední době hlavně v Jazzovém klubu Satchmo v Hradci Králové, kde se hraje pravidelně a střídá se tam několik menších kapel (takzvaných malých part). Například Puzzle Jazz, Art Jazz Band, Green Dolphin Jazz nebo RH faktor a další. S nimi si tam ráda občas zaspívám. Je to klubové hraní a neskutečně to tam žije. Ale ani na folkovou muziku nezapomínám. Párkrát do roka dáme dohromady staré dobré Vodáky a zahrajeme si, jako nedávno (12.5.) ve folkovém Doli klubu v Pardubicích. A občas si zaspívám jen sama s kytarou, jako třeba v Seniorcentru. Nebo se ke mně přidá Bobo Říha na kontrabas a hrajeme jako duo také v Doli klubu.

V úvodu jsi naznačila, že hudba ovlivnila i tvoje zaměstnání. Co k tomu můžeš dodat?

Jsem vystudovaná knihovnice, řadu let jsem pracovala v Městské knihovně v Pardubicích, kde jsem po roce 1990, kdy padla mnohá tabu, pomohla vytvořit a mnoho let pak vést hudební oddělení. Takže hudba už nebyla jen mým koníčkem, ale stala se mým zaměstnáním v oboru hudebního knihovnictví. V roce 2014 jsem přešla do hudebního oddělení Městské knihovny v Hradci Králové. Moje činnost spočívala a ještě spočívá v nákupu, zpracování a půjčování hudebních dokumentů, ale také v osvětové činnosti a pořádání přednášek a naučných pořadů o hudbě pro různé skupiny posluchačů.

Už pár let dojíždíš pracovně do Hradce Králové, a tak znáš jistě i hradecká hudební tělesa. Jdeš si některá také poslechnout? Můžeš srovnat úroveň nejen vlastní hudby, ale i nezbytného zázemí v Hradci a v Pardubicích?

Hradecké kapely samozřejmě dobře známe, hlavně hradecký Big Band Aldis. Navštěvujeme navzájem naše koncerty a pomáháme si, když je potřeba nějaký záskok za momentálně chybějícího muzikanta. A známe i ostatní orchestry, je jich tam požehnaně. A musím konstatovat, že (jak už jsem naznačila) na rozdíl od Pardubic má jazzová hudba a její příznivci v Hradci daleko lepší zázemí. Hraje se tam na několika místech pravidelně. To v Pardubicích určitě chybí. Tady se hraje jen sporadicky, jsou to většinou jednorázové akce jen pro zvané a ne pro širokou veřejnost. Snad se najde majitel podniku, který pochopí, že když se hraje pravidelně, tak se lidé naučí chodit (a publikum by tu bylo), udělají útratu, něco se vybere a pak není problém zaplatit pár muzikantů. Tady prostě není kde hrát. Je zde rockový klub, folkový klub, ale jazzový ne. Vezmeme-li v potaz pověstnou rivalitu mezi Hradcem Králové a Pardubicemi, tak v tomto případě bohužel Hradec vítězí na celé čáře!

Za těch 25 let Tvého působení u JK Bandu se vedle Tebe vystřídal celá řada zpěvaček, několik zpěváků a mnoho hudebníků. Na které ráda vzpomínáš?

Ano, několik zpěvaček se v JK Bandu vystříдалo. Vzpomínám ráda na všechny, třeba na Petru Starou, ta dnes zpívá s Big Bandem Chrudim a nezapomenutelná byla Snežana Vukčević–Ravenstein, která žije teď v zahraničí. Z párů zpěváků vzpomenu na Richarda Köhlera nebo Michala Hulína. Víte, za to čtvrtstoletí naší kapely se v ní vystřídal řada muzikantů, proto není snadné teď někoho konkrétně jmenovat. Mnozí z nich u nás začínali a teď působí dál jako profesionální hráči ve výborných orchestrech. Stále však vzpomínáme na ty, kteří odešli do muzikantského nebe.

A co doma? Tvoje večerní nepřítomnost obvykle o víkendech jistě nevyvolávala vlnu nadšení. Měla rodina pochopení?

To se ví, že to někdy zaskřípalo, ale nakonec se rodina s mým muzicírováním smířila.

Setkali jste se někdy s bratrem společně na jevišti?

Můj bratr u Jaroslava Khaila začínal a po letech byl pozván jako sólista, aby zahrál na koncertě JK Bandu jako host. A tak jsme se oba sešli společně na jednom jevišti poprvé a bohužel i naposled.

A teď v krátkosti 10x nej... ?

- 1) Tvoje nejoblíbenější zpěvačka? - Diana Krall
- 2) Tvůj nejoblíbenější zpěvák? - Frank Sinatra
- 3) Tvoje nejoblíbenější hudební skladba? - Bolero Maurice Ravela
- 4) Tvoje nejoblíbenější kapela? - JK Band, to dá rozum
- 5) Tvůj nejoblíbenější hudební nástroj? - kytara
- 6) Tvoje nejoblíbenější kniha? - Saturnin Zdeňka Jirotky
- 7) Tvůj nejoblíbenější film? - český – Kam čert nemůže, zahraniční – Králova řeč
- 8) Tvoje nejoblíbenější jídlo? - vypadá to, že všechna jídla, která nejsou zdravá
- 9) Tvůj nejoblíbenější nápoj? - bílé víno
- 10) Tvoje nejoblíbenější zábava? - muzika

A otázka nakonec. Máš ještě nějaké nesplněné hudební přání?

Mohla bych tady vyjmenovat názvy mnohých kapel či slavných hudebních scén, kde bych si ráda zazpívala, ale jsem člověk skromný a ke štěstí mi stačí, když se hraje, když to šlape a když mi to zpívá.

Několik vět o uskutečněných koncertech a vystoupeních

Po loňském jarním koncertu, který byl věnovaný výročí 25 let existence orchestru, vystoupil JK Bandu tradičně na červnovém koncertu na Pernštýnském náměstí v rámci festivalu Zrcadlo umění. Po krátkých letních prázdninách následovalo hned v srpnu několik koncertů v Herálcích, Janských Lázních a Chvaleticích. Nemohl samozřejmě chybět každoročně pořádaný koncert na Zdeňčině u Police nad Metují, kde máme své příznivce a publikum. Na podzim jsme pak vystoupili na Polabinské pouti, na Heřmanoměstských slavnostech a pro všechny tancechtivé jsme v říjnu připravili taneční večer s vystoupením profesionálních tanečních párů. Loňskou sezonu jsme zakončili vánočním koncertem v Pardubicích, kde vystoupili jako hlavní host Josef Vejvoda se svým jazzovým triem a zpěvák Josef Sochor.

Rok 2016 jsme začali naplno plesovou sezonu, kdy jsme hráli na plesech v Broumově, v Janských Lázních a na Plese seniorů v KD Hronovická. Vyvrcholením bylo určitě naše vystoupení na Divadelním bále, nazývaném často jako pardubický "ples v opeře", kde jsme v rámci našeho vystoupení doprovázeli členy Východočeského divadla v Pardubicích. Zazpívali si s námi Martina Sikorová, Petra Janečková, Jana Ondrušková, Dagmar Novotná s manželem Pavlem Novotným a Milan Němec.

Dle příznivých ohlasů na naše společné účinkování jsme připravili na 29. a 30. května 2016 dva koncerty, které jsme nazvali jako "Večer filmových a muzikálových melodii". Koncerty se konají v Divadle Karla Pippicha v Chrudimích a v Sokolovně v Heřmanově Městci, a to vždy od 19 hodin. Navazujeme tak na výbornou a příjemnou spolupráci se zpívajícími herečkami a herci. Chtěli bychom tímto také velmi poděkovat řediteli VČD p. Petrovi Dohnalovi, že nám tuto spolupráci vzhledem k jejich velkému časovému vytížení umožnil. Pokud byste tedy měli zájem slyšet i trochu jiný repertoár než na našich pravidelných koncertech, jste všichni srdečně zváni.

Závěrem bychom Vás chtěli pozvat na náš **vánoční koncert**, který pořádáme **v neděli 11. prosince 2016 od 19.00 hod. v KD Hronovická**. Jak už jsme Vás dříve informovali, tento koncert bude z velké části věnovaný tvorbě klavíristy a geniálního jazzového skladatele Jaroslava Ježka, od jehož narození uplyne v tomto roce 110 let, a celkově tvorbě Osvobozeného divadla. Zpívat bude kromě našich zpěvaček také někdo z herců Východočeského divadla. Jako host vystoupí hráčka na bicí nástroje Cécile Boiffin, doprovázet ji bude japonská klavíristka Tomoko Asahina-Kotalová.

Vydávají přátelé JK Bandu Pardubice. Vychází nepravidelně podle potřeby.

<http://www.jkband.net>

Nepodléhá registraci dle § 3 Zákona č. 81/1966 Sb. Neprodejně.

Dopisovatelé: Rudolf Diblík, Zuzana Grohová, Pavel Kopecký, Jiří Petr, Jiří Třos

Kontakty: Pavel Kopecký, 604 684 256, pavel-kopecky@volny.cz, Rudolf Diblík, 603 114 634, rudolf.diblik@volny.cz

Grafická úprava a tisk: Finish, v.o.s. Dašice, autor loga: Czech marketing, s.r.o. Pardubice